

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 112. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966784096/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

de saae at det var Alvor forføyede de sig Bort. Dog blev der over Tyve *Officierer* tilbage, som ikke allene møerede sig meget vel, men endog klappede og raabte *Brava* op til min *Loge* da Stykket var ude.

25 Nogle Dage efter Bekom jeg et Brev opfyldt med de skamme-
ligste Trudsler og Bebrejdelser fra *Militair Etaten*; havde
jeg været hævnigerrig, havde jeg kundet Bragt Skrивeren i en
meget ubeha-ge)lig Forfatning; thi jeg kunde kun sendt Overbrin-
30 geren, der var en Soldat, til *Gouverneuren*, siden han var saa
ilde underrettet at han blev og begierede Drikke Penge. *Gouver-
neuren* Bebrejdede mig det meget, men jeg svarede ham: at jeg
skrev for at Bedre og ikke at skade; han bad mig derpaa at lade
ham faae Brevet, men det vilde jeg lige saa lidet, jeg sagde, at
dersom han vilde have en *Verificeret Copie* under min Haand, den
35 skulde han faae for at stille sin Nysgierrighed, men *Originalen* fik
han ikke. Han spurgte mig hvorfor? Og jeg svarede ham, jeg kiend-
te Skrивeren, og frygtede for, at han maatte ligesaa, min Pligt
var at tilgive, men hans var at straffe, og det der nu var mit
Livs Fornøjelse, vilde Blive mig en stedse varende Bebrejdelse
40 det første det gav Anledning til et Menneskes Ulykke. Nogen
Tid efter kom jeg i Sælskab med Skrивeren, som var en *Major
Møller*, der ved sin store Brütalite havde erhvervet sig det Til-
navn *Svend Fielding*. For at viise ham hvor lidet hans Brev rørte
mig fortalte jeg Sælskabet hvorledes jeg havde faaet det, dets Jnd-
45 hold og Budets Fordring om Drikke penge, som jeg ogsaa havde
fyldestgiort, med det Tillæg: at Skrивeren i sin Samvittighed
maatte føle sin Sag meget slettere end jeg min, siden jeg havde kiendt
mig ved *Comedien*, men han torde ikke kiende sig ved Brevet.

35 Jeg havde den Lykke at staae meget høyt anskreven hos *Saly*, saa
at han kaldte mig *le Tresor de Dannemarck*. Han var meget opbragt
mod *Officierene* og meddeelte den alting formaaende Franske *Ambas-*

sadeur noget af sin Varme. Dette Bragte ham til at sende sin
5 *Secretair* til mig, og giøre mig den *Compliment*, at om der var noget
i hans Magt, som han ved denne leylighed kunde giøre for mig,
saa havde jeg at Befale over ham. Jeg takkede for hans Godhed og
Beklagede kun at mit Arbeyde ikke kunde forstaaes af hans *Excel-*
lence for at nyde hans Retfærdiggjørelse efter hans fuldkomne
10 Overbeviisning. Jeg kan, svarede han mig paa Dansk, saa meget
af Sproget, at jeg kan give hans *Excellence Ambassadeuren* et
fuldstændigt Begreb om Stykket, dersom jeg kunde faae det at
see. Jeg flyede ham strax et skreven *Exemplar* og efter Nogle Dage
kom han igien og giörde mig store *Complimenter* over Stykkets Skjøn-
15 heder og mit *Talent*. Men Bad mig tillige siige ham, hvorledes jeg
var kommen til den Beretning, som *Henrich* siiger, at de fremmede
Officiærer af Misundelse havde sendt ind om hans Herre. Jeg forsikre-
de ham ved Gud og min Ære, at det var et Blot Hierne Spind og
aldrig havt Hensigt til nogen. Vil De Da behage, sagde han, at Læse
20 dette Brev, saa vil De finde at De er kommen Sandheden al for nær,
til at Vedkommende ikke skulde finde sig fornærmet. Brevet som
han flyede mig var fra *Marchall Broglie* til *Ambassadeuren*, men
døm selv om min Forundring, da jeg fandt *Henrichs* Beretning
saaledes Ord til andet deri, som om det havde været oversadt der
25 efter; men hvilken af vore *Officiærer* det var, denne Beretning
var given om kunde jeg ikke see, saa stærk var Navnet over
strøgen.

Havde Iomfrue *Bottgers* tienstagtige Forebringende om Herr
Treshovs Sludder ikke været, saa var ingen af alle disse Optøyer
30 ikke skeedt; thi saa var den Forelskede Ven kommet i Sælskabets
Samlinger, været Læst af alle længe førend det var Blevet
spillet, og ihvor stærk end nogle havde funden sig fornærmet, havde
dog ingen vovet at røre sig, siden det da ikke var mig, men de
Mænd, som offendtlig havde cronet det, som de da havde angrebet.>